ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε' 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 11

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ἑβδομήκοντα συμπληροῦνται, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν μεγάλων διδασκάλων τοῦ Γένους καὶ διαπρεπεστάτων Κληρικῶν, τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου (27 Αὐγούστου 1780—9 Μαρτίου 1857), λίαν δ' εὐλόγως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ πρότασιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀπεφάσισεν ὅπως τιμήσῃ τὴν μνήμην αὐτοῦ καὶ ὑπομνήσῃ τὴν μεγάλην φυσιογνωμίαν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς εἰς τὴν παροῦσαν γενεάν. Διότι ὁ Οἰκονόμος διὰ τῆς ἐξόχου αὐτοῦ δράσεως, ὥς τε διδασκάλου καὶ ὡς κληρικοῦ, ἀποτελεῖ ἀγλάϊσμα καὶ μεγάλην δόξαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Γεννηθεὶς ἐν τέλει τῆς ιη.' ἑκατονταετηρίδος ἐν Τσαριτσάνῃ τῆς Θεσσαλίας καὶ τυχὼν τῆς πρώτης μορφώσεως, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν τοῦ ἱερέως πατρός του, πεπροικισμένος δὲ ὢν ὑπὸ τῆς φύσεως δι' εὐρυτάτου μνημονικοῦ καὶ φαντασίας ζωηροτάτης, συνήνωσεν ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος σπανίαν εὐρυμάθειαν μετ' ἀκαμάτου καὶ ἐνθέρμου ζήλου. Αὐτοδίδακτος καὶ αὐτομαθὴς γενόμενος ἀνεδείχθη ὑπέρτερος τῶν συγχρόνων αὐτῷ λογίων ἀνδρῶν, τῶν ἐν Πανεπιστημίοις μορφωθέντων. Τὴν βαθυτάτην γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὤφειλεν εἰς τὴν λιπαρὰν μελέτην τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Τούτους ἐμιμήθη ἐν τῷ κηρύγματι τοῦ θείου λόγου, ἐν ᾧ, κατ' ἐξοχήν, διέπρεψεν, φυσικὴν μὲν ἔχων καὶ συναρπάζουσαν εὐγλωττίαν, ἄριστα δὲ καταρτισθεὶς περὶ τὴν θεολογίαν.

Ἐπὶ δέκα ἔτη ἐργασθεὶς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Στεφάνου ἐν Σμύρνῃ ὡς διδάσκαλος, πλείστους μὲν ἀνέδειξε μαθητάς, πασίγνωστος δ' ἐγένετο ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν διὰ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν θαυμασίων ῥητορικῶν του λόγων, ἐναμίλλως πρὸς τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῆν, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναδείξεως τοῦ δουλεύοντος Ἔθνους. Τῷ 1820 ὁ ἱερὸς Ἐθνομάρτης Πατριάρχης Γρηγόριος Ε.' μετεκαλέσατο αὐτὸν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ὡς ἱεροκήρυκα καὶ διδάσκαλον, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἠδυνήθη ὁ Οἰκονόμος νὰ λαμπρύνῃ τὸν ἄμβωνα τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ διὰ τῶν ἀξιοθαυμάστων κηρυγμάτων του. Ἡ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐκραγεῖσα ἐκ ΚΠόλει μανία τῶν Τούρκων ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν εἰς Ὀδησσόν, ὅπου τὸν περιάκουστον ἐκεῖνον ἀπήγγειλε λόγον εἰς τὸ προσκομισθὲν λείψανον τοῦ μάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου.

Παραμείνας ἐν Ρωσσίᾳ μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἠσχολήθη περὶ τὴν συγγραφὴν σπουδαιοτάτων συγγραμμάτων, καὶ ἠξιώθη μεγίστων τιμῶν παρὰ τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, τῶν Ρωσικῶν καὶ ξένων Ἀκαδημιῶν, ἀπελθὼν δ' ἐκεῖθεν τῷ 1833 διῆλθε τῆς Γερμανίας προκαλέσας τὸν θαυμασμὸν τῶν μεγάλων φιλολόγων καὶ θεολόγων. Ὁ πολὺς Tischendorf ἔγραφε περὶ τοῦ Οἰκονόμου «ἤρκει ν' ἀκούσῃ τις αὐτὸν ὁμιλοῦντα, ἵνα φαντασθῇ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Χρυσοστόμου»! Καὶ ἀληθῶς τοιοῦτος ἦτο ὁ μεγαλοπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ σεβάσμιος κληρικός, πολυμαθέστατος καὶ εὐφραδέστατος. Μεγάλων τιμῶν ἠξιώθη καὶ ἐν Ρώμῃ, δι' ἧς ὡσαύτως διῆλθε κατερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἔφθασε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1834.

Ἔκτοτε ἐπὶ εἴκοσι καὶ τρία συναπτὰ ἔτη μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ εἰργάσθη ἀποκλειστικῶς, σχεδὸν εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς αὐτὴν ἀφιερώσας καὶ νοῦν καὶ καρδίαν. Τὸ κύριον θέμα τῆς δράσεώς του, κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἐξ ἴσου ἔνδοξον πρὸς τὰ προηγούμενα στάδιον ὑπῆρξε τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως καὶ τῆς διοργανώσεως τῆς νέας Ἐκκλησίας. Ἀντιπαραταχθεὶς πρὸς τὸν πανίσχυρον τότε Θεόκλητον Φαρμακίδην, ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν ὅπλων τῆς πολυμαθείας καὶ τῆς κεραυνώδους εὐγλωττίας του, ἀμείλικτος φανεὶς κατὰ πάσης ἰδέας τοῦ ἐλευθεριάζοντος δεινοῦ ἀντιπάλου. Γνησίου ἐμφορούμενος ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος, ἠδυνήθη νὰ ἐκδηλώσῃ αὐτὸ πιστῶς, ὑπεραμυνθεὶς οὐ μόνον τῶν δογμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν κανόνων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε, δυστυχῶς, τραχύς, ἀπέληξε δὲ ὑπὲρ τοῦ Φαρμακίδου, διότι, διὰ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Οἰκονόμου ἐπηνορθώθη μὲν τὸ σφάλμα τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ Πατριαρχείου ΚΠόλεως, ἀλλ' αἱ ἅπαξ τεθεῖσαι πολιτειοκρατικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Φαρμακίδου περὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεκράτησαν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς τῆς Ἑλλάδος, μάτην δ' ἔκτοτε ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται ἵν' ἀπαλλαγῇ αὐτῶν.

Οὕτω δ' ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος εἶχε δίκαιον. Τίς ὅμως θὰ δυνηθῇ νὰ παραστήσῃ τὸν ὄγκον τῶν ἀνεκτιμήτων ἀληθῶς ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος; Κατὰ Μάϊον τοῦ 1820 ὁ Πατριάρχης Γληγόριος ε.' ἐπισήμως ἀνακοινῶν εἰς αὐτὸν τὸν διορισμόν του ὡς «Ἱεροκήρυκος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» ἔγραφε, πρὸς τοῖς ἄλλοις, «τὸ παράδειγμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς σου θέλει εἶσθαι τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πρὸς τοὺς ἀληθινοὺς Διδασκάλους τοῦ Γένους...». Καὶ πράγματι ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὑπῆρξε τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν μεγάλων καὶ ἀληθινῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους, ἀνυπολογίστους προσενεγκὼν εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας, ὡς τοιοῦτον δὲ τιμᾷ καὶ γεραίρει αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Δ'

Ἐκ τῶν ***Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου*** παρακληθέντες ἐγνωμοδότησαν περὶ τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως οἱ ἀκόλουθοι:

Ἡ παρατηρουμένη ἐν Ἑλλάδι παντοία ἀνωμαλία εἶνε, κατὰ τὸν κ. ***Γ. Χατζηδάκην***, ἀπόρροια τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ μέρος τῆς γενικῆς ἀνωμαλίας. Ἐν αὐτῇ—λέγει – τὸ μεγαλείτερον πρόβλημα συνδέεται μὲ τὴν ***ἐθνικὴν ἀγωγήν***, τὴν ὁποίαν ὑπέσκαψεν «ἡ νοσηρὰ σκέψις ἀνθρώπων ἐχόντων ὡς μόνον αὐτῶν σκοπὸν ν' ἀνατρέψωσιν ὅ,τι καλὸν καὶ ὡραῖον ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας». Οἱ ἄνθρωποι δηλ. οὗτοι, δημιουργήσαντες κατὰ τὸν κ. Χατζηδάκιν, ***μέγα χάσμα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς γενεᾶς τῶν νέων***, προωρισμένον νὰ δηλητηριάσῃ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, καταστρέφουσι τὰ ἰδανικὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας καὶ διακόπτουν τὴν συνέχειαν τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως. Τοῦτο, προσθέτει, προσπαθοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι καὶ διὰ τῆς «βιαίας διαστρεβλώσεως μιᾶς ὡραίας γλώσσης» εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ὅμως «δὲν πλάθει, ἀλλὰ διδάσκει ὑπάρχουσαν γλῶσσαν». Ἐνῷ δὲ μόνη ἡ καθαρεύουσα κατορθώνει νὰ καλύπτῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὅλου βίου καὶ νὰ ἐκφράζῃ ὁλόκληρον τὴν ζωήν μας καὶ οὐχὶ ἡ δημοτική, οὗτοι, λέγει, «ἐπιμένουν» μὲ πάντα τρόπον νὰ ἐπιβάλουν τὰς ἀντιλήψεις ποὺ ἀπειλοῦν αὐτὴν τὴν ὑπόστασίν μας ὡς ἔθνους, διότι θὰ δημιουργήσουν γενεὰν ἐστερημένην ἐθνικῶν ἰδανικῶν.

Ὁ καθηγητὴς κ. ***Καρολίδης*** γνωματεύει, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἐγγίζει ἀπὸ ἐπόψεως ἠθικῆς τὸ ἀπροχώρητον τῆς καταπτώσεως. Ταύτην δ' ἀποδίδει εἰς τὴν ***χαλάρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος***, τὸ ὁποῖον συνέχει τὰς κοινωνίας, προάγει καὶ ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἄνευ αὐτοῦ μεταβαλλόμενον εἰς χυδαίαν ὑλιστικὴν ὕπαρξιν. Εἰς τὴν χαλάρωσιν ταύτην τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος συνετέλεσαν, λέγει, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸ κατὰ τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας πλῆγμα διὰ τῆς αὐτοκεφαλοποιήσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ ἀνίερος ἀνάμιξις τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησιας, ἡ ἐκ στοιχειώδους ἀγνοίας τῆς ἱστορίας καλλιέργεια μίσους ἐν ντίον τῆς «Καθολικῆς Ἐκκλησίας, μεθ' ἧς ὀφείλομεν νὰ ἑνωθῶμεν», ἡ ἠθικὴ χρεωκοπία τῆς ἀρχούσης τάξεως, ἡ διὰ τῆς ἀποτόμου εἰσαγωγῆς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ δημιουργία τῆς φαυλοκρατίας καὶ ἡ ἐπικρατήσασα ὑλιστικὴ ἀντίληψις καὶ νοοτροπία εἰς τὰς τάξεις τῶν διανοουμένων. Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης προῆλθε, κατ' αὐτόν, περιφρόνησις πρὸς τὴν παράδοσιν, πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικά, πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, πρὸς τὴν θρησκείαν, ἡ μίμησις πάσης ξενικῆς φαυλότητος καὶ ἡ χαλάρωσις τῆς ἰδέας τοῦ καθήκοντος ὡς παράγοντος πολιτισμοῦ καὶ ἐξαγνισμοῦ. Ἐκ τῆς κρίσεως φρονεῖ ὅτι θὰ ἐξέλθῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς τονώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ ἔργα του καὶ διὰ τῆς ἐξυψώσεως τῆς ἐθνικῆς παιδείας, ἀπαλλασσομένης ἀπὸ τὰ φθοροποιὰ στοιχεῖα τοῦ μαλλιαρισμοῦ.

Κατὰ τὸν κ. ***Βαρβαρέσσον*** τὸ πρόβλημα εἶνε ***οἰκονομικόν, πολιτειακόν,*** καὶ ***κοινωνικόν,*** δὲν εἶνε δὲ μόνον ἑλληνικόν, ἀλλὰ παρετηρήθη καὶ ἀλλαχοῦ· οὐδὲ προῆλθεν ἐκ τῶν αὐτῶν πανταχοῦ αἰτίων, τὰ ὁποῖα εἶνε καὶ γενικὰ καὶ εἰδικά, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ἑκάστης χώρας. Καὶ τὸ μὲν ***οἰκονομικὸν πρόβλημα*** προεκλήθη, λέγει, ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου προέκυψε μία γενικὴ οἰκονομικὴ ἀναστάτωσις, εἰδικῶς δ' ἐν Ἑλλάδι ἐπῆλθεν ὡς ἐπακολούθημα τὸ μὲν τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος, τὸ δὲ τῆς κατασπαταλήσεως τῶν πόρων τοῦ δημοσίου πλούτου εἰς μεγάλην κρατικὴν πολυτέλειαν, μάλιστα δ' εἰς δαπάνας τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων. Τὸ δὲ ***πολιτικὸν πρόβλημα*** ὀφείλεται, κατ' αὐτόν, εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν πολιτικῆς ἠθικῆς, εἰς τὴν κατάπτωσιν δηλ. τῶν μεγάλων ἀρχῶν, διὰ τὰς ὁποίας οἱ λαοὶ ἔχυσαν τόσον αἷμα, καὶ αἱ ὁποῖαι, βασιζόμεναι εἰς ὡρισμένα ἠθικὰ ἀξιώματα διὰ τοῦ αἵματος τῶν λαῶν καθιερωμένα καὶ ἀλλαχοῦ θεωρούμενα ἀπαραβίαστα, ἐν Ἑλλάδι διαρκῶς καταρρακοῦνται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Τέλος τὸ ***κοινωνικὸν πρόβλημα*** εἶνε καὶ αὐτὸ προϊὸν τοῦ τελευταίου πολέμου· κατ' αὐτόν, δῆλα δή, καὶ μετ' αὐτὸν συνέβη εἶδός τι με-

ταθέσεως τάξεων, μεταθέσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου, καθ' ἣν τὴν πτωχύνασαν καὶ ὑποχωρήσασαν τέως ἄρχουσαν τάξιν ὑποκατέστησε μία τάξις κατωτέρα ποιοτικῶς, οἱ τῶν λεγομένων νεοπλούτων. Οὗτοι, ἀποτόμως εὑρεθέντες δυνάμει τοῦ πλούτου των εἰς τὴν πρώτην κοινωνικὴν γραμμὴν καὶ ἐστερημένοι οὐ μόνον πάσης παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπιγνώσεως τῆς νέας ἀπροσδοκήτου θέσεώς των, μοιραίως, λέγει, ἐπέφερον γενικὴν κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν ἐπηρεάσαντες τὴν ὅλην κοινωνικήν ζωήν. Πρὸς τὴν ἀναστάτωσιν αὐτὴν δὲν εἶνε ξένη καὶ τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου ἡ ἐμφάνισις τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πρὸς τὸ κράτος καχυποψίας του καὶ τῆς ἀπέναντι τῶν γηγενῶν θέσεώς του συντελεῖ πως εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῶν παλαιοτέρων κοινωνικῶν ὅρων.

Ἐκ τῆς κρίσεως ταύτης δυνάμεθα, κατὰ τὸν κ. Βαρβαρέσσον, νὰ ἐξέλθωμεν διὰ ἐντόνου, μελοντικοῦ καὶ συστηματικοῦ διαφωτισμοῦ τοῦ λαοῦ ὑπὸ ὀλίγων ἠθικῶν ἀνθρώπων, πολιτικῶν ἱεραποστόλων, οἱ ὁποῖοι νὰ μορφώνουν τοιαύτην συνείδησιν τοῦ λαοῦ ὥστε οὗτος νὰ σκέπτεται, νὰ ἀνησυχῇ καὶ ν' ἀποφασίζῃ.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εωθινὰ	Ἦχοι
ΜΑΡΤΙΟΣ	13	Κυρ Α' Νηστειῶν	Κυρ. Α' Νηστειῶν	Ε'	πλ. α'
	20	» Β' Νηστειῶν	» Β' Νηστειῶν	Στ'	πλ. β
	27	» Γ' Νηστειῶν	» Γ' Νηστειῶν	Ζ'	βαρὺς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἱ. Συνόδου.

Τὸ ἐπιδοθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρέχει μίαν ἐναργῆ εἰκόνα περὶ τῆς θλιβερᾶς ἀληθῶς καταστάσεως, ἀπὸ οἰκονομικῆς κυρίως ἀπόψεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ κατώτερος ἰδίᾳ Κλῆρος. Ὀρθῶς τονίζει τὸ ὑπόμνημα τὸ γεγονός, ὅτι εἰς ἄλλα βαλκανικὰ κράτη αἱ Κυβερνήσεις στηρίζουν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ σαλευθὲν κοινωνικὸν οἰκοδόμημα. Πράγματι, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κομμουνισμὸς προβαίνει εἰς ἀνησυχητικὰς ἐκδηλώσεις, πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ἐθελοτυφλοῦμεν, καθῆκον τῆς Πολιτείας εἶνε νὰ ἐνισχύσῃ μὲ κάθε τρόπον τὸν Κλῆρον, ὅπως καταστῇ οὗτος ἱκανὸς νὰ προσφέρῃ τὴν συμβολήν του εἰς τὸν ἀρχόμενον ἀγῶνα τῶν δυνάμεων κατὰ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως. Ἱερεῖς ὅμως πεινῶντες καὶ ρακένδυτοι καὶ ἠναγκασμένοι νὰ κατατρίβωνται εἰς βιοποριστικὰ ἔργα, ἀλλότρια τῆς ἀποστολῆς των, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀσφαλῶς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ τονώσουν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τὸν προστατεύσουν μὲ τὴν ἀσπίδα τῆς θρησκείας κατὰ τοῦ κηρύγματος της Μόσχας. «Ἔθνος»

Καὶ λίαν ὀρθῶς.

Δὲν ἐνδιαφερόμεθα τίς Κυβέρνησις ἰθύνει σήμερον τὰ τῆς Οὐγγαρίας, τυγχάνουσιν ὅμως τῆς ὁλοψύχου ἡμῶν ἐπιδοκιμασίας τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε καὶ λαμβάνει κατὰ τοῦ καὶ τὴν ἐκεῖ κοινωνίαν λυμαινομένου κύματος τῆς ἀνηθικότητος. Τὸ ν' ἀπαγορεύεται εἰς τὰς μαθητρίας νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰ σχολεῖα «μὲ βαμμένα χείλη», μὲ διαφανῆ σαρκίνου χρώματος περιπόδια καὶ μετ' ἀδαμαντίνων διακόσμων—γνησίων ἢ ψευδῶν, ἀδιάφορον—, τὸ ν' ἀσκῆται ἔλεγχος ἐπὶ τῶν δημοσίων θεαμάτων καὶ τῶν χορῶν, τὸ νὰ καταδικάζωνται αἱ ὁπωσδήποτε ἀκουόμεναι βλασφημίαι καὶ νὰ ἀπαγορεύηται νὰ ἐκτίθενται εἰς τὰς προθήκας εἰκόνες καὶ ἔντυπα προσβάλλοντα τὴν δημοσίαν αἰδῶ, βεβαίως εἶνε ἐπιβεβλημένον μέσον ὀρθῆς καθοδηγήσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν πολιτῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, διότι πᾶσα ματαιοδοξία καὶ κερδοθηρία, ἐφ' ὅσον συντελεῖ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἠθικῆς νόσου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, δέον νὰ περιστέλλεται. Ὅταν αὐτοὶ οἱ πολῖται δὲν γνωρίζωσι τὸ εἰς τὴν ἠθικήν των ὑγείαν συμφέρον καθὼς πρέπει, δέον νὰ ***ἐπιβάλλεται*** εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀνεχόντων τὰς εὐθύνας τῆς δημοσίας ἠθικῆς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περιορίζονται ὑπὸ τῶν αὐστηρῶν γονέων αἱ ἐπίμεμπτοι τῶν μικρῶν των ροπαί, καὶ ἐπ βάλλεται περιορισμὸς εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν ἢ θέλουν νὰ μὴ ἐννοοῦν τὴν σημασίαν της, χωρὶς νὰ προσβάλλεται ἡ ἔννοια τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας.

Ὀρθὰ σχόλια.

Τὸ λονδίνειον «The Tablet», διερμηνεῦον τὴν ἐπίσημον γνώμην τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ λατινικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ φύλλῳ του τῆς 22 παρελθόντος Ἰανουανουαρίου δημοσιεῦον περίληψιν τῆς γνωστῆς περὶ τῶν ἱεροσολυμιτικῶν (δευτέρας) ἐκθέσεως Μπέρτραμ, προκειμένου περὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς ἐκείνου, ἐν ᾧ διατυποῦνται βαρεῖαι κατηγορίαι κατὰ τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος, πολὺ ὀρθῶς ἐπικρίνει μετὰ δριμύτητος τὴν ἔκθεσιν, λέγον ὅτι οἱ συντάκται αὐτῆς

προέβησαν εἰς δημοσίευσιν τόσον καθαπτομένων τῆς Ἀδελφότητος ὑπαινιγμῶν κατὰ κατάφωρον παράβασιν τῶν στοιχειωδῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς λογικῆς. Ἐφ' ὅσον—λέγει—αὐτὴ ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὰς κατὰ τῶν Ἁγιοταφιτῶν, ἀδεσπότους μάλιστα, κατηγορίας ὑπάρχουν ὑπερβολαί, «πῶς τὰ μέλη της προῆλθον εἰς τόσον σοβαρὰς βεβαιώσεις; Δὲν ἔστησαν δικαστήριον πρὸς ἔρευναν τῶν κατηγοριῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε διάφορον ὅλως ἀποστολήν... Οἱ μοναχοὶ δὲν ἐκλήθησαν ν' ἀπολογηθῶσιν. Ἔνορκος κατάθεσις δὲν ἐγένετο κατ' αὐτῶν... Ἐπὶ τίνων λοιπὸν γεγονότων ἐβασίσθη ἡ σοβαρὰ αὐτὴ καταδίκη;..» Καὶ εἰσηγεῖται τὸ ἔγκριτον φύλλον, ὅπως ἐν δευτέρᾳ ἐκδόσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης, χάριν αὐτοῦ τοῦ κύρους αὐτῆς ὅπως παραλειφθῇ τὸ περιλαμβάνον τὰς ἀμαρτύρους κατὰ τῆς Ἀδελφότητος κατηγορίας.

«... Ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης»!

Τὴν περὶ ἧς ἀνωτέρω περὶ τῶν ἁγιοταφιτικῶν ἔκθεσιν ἐσχολίασε καὶ ἄλλο λονδίνειον φύλλον, τὸ «Universe», ὄργανον καὶ αὐτὸ τῶν ἀγγλ. καθολίκων. Ἀλλὰ τὰ σχόλια αὐτοῦ εἶνε διαφόρου ... ποιότητος. Περιβληθὲν δῆλαδὴ τὴν φαρισαϊκὴν χλαμύδα, καὶ στὰν εὐθυτενῶς μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἁγιοταφυτικῆς ἀδελφότητος, ἐγαυρίασε τάδε εἰπὸν μετὰ στόμφου: «Ὄχι ἄνευ αἰσθήματος παρηγορίας ἀναμεμιγμένης μετὰ συμπαθείας ἀποστρέφει τις τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς μὴ ἐποικοδομητικῆς καὶ ἀηδοῦς ἱστορίας ταύτης, ὅπως παρατηρήσῃ ...». Καὶ ἐξαίρει ἐφεξῆς ἐν ἀντιθέσει τὴν ἀρετήν, τὴν αὐτοθυσίαν, τὸν ζῆλον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τῶν λατίνων ἐν Ἱεροσολύμοις κληρικῶν. Χωρὶς νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι καὶ ὁ λατινικὸς κλῆρος περιλαμβάνει εἰς τὰς τάξεις του στοιχεῖα πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστα διὰ τὰς προμνημονευθείσας, καὶ ἄλλας, ἀρετάς, εἶνε εἰς θέσιν νὰ διακηρύξῃ ἄνευ φόβου διαψεύσεως ὁθενδήποτε, ὅτι καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ «Universe» ἐν μοίρᾳ τελώνου τιθέμενοι ἁγιοταφῖται οὐδενὸς ἀνεδείχθησαν δεύτεροι καὶ διὰ τὴν αὐτοθυσίαν, καὶ διὰ τὸν ζῆλον καὶ καθ' οἱανδήποτε ἀρετήν, οἱ δὲ ἀποτελοῦντες τὴν λεγομένην λατινικὴν «κουστωδίαν» δὲν θὰ ὑπῆρχον σήμερον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐὰν πρὸ τῶν σταυροφόρων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέστησαν αὐτοὺς εἰς τὰ παρὰ τῶν ὀρθοδόξων ἁρπαγέντα ἱερὰ προσκυνήματα, δὲν ἐσώζετο ὁ Χριστιανισμὸς ἀκριβῶς ζήλῳ καὶ αὐταπαρνήσει τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Οὐδ' εἶνε καὶ στοιχειώδους καὶ ἁπλουστάτης ἔτι εὐγενείας καὶ λεπτότητος ἔνδειξις τὸ φαρισαϊκῶς βρενθύεσθαι ἐπὶ τῇ δὶς τοῦ Σαββάτου νηστείᾳ, καθ' ἣν στιγμὴν εἶνε ἐν γνώσει καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν βίον τοῦ κατολικοῦ κλήρου ἀμυήτων ποσάκις καὶ εἰς τὰς τάξεις του «ἀφήνονται τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου» καὶ ἐξωτερικὴ μόνον καθαρότης πολλάκις ἐπιτηδεύεται. Πότερος ἀπέβη δεδικαιωμένος ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ταύτης ἐν τῇ συνειδήσει πολλῶν ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Universe», εἶνε περιττὸν νὰ ἀναπτυχθῇ.

Ἕνωσις δράσεως.

Ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Καινῆς Κτίσεως» δημοσίευσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν Ἑνώσεων Κυριῶν καὶ Κορασίων, ἰδίᾳ δὲ τῆς τελευταίας, ἀποκαλύπτει συντελουμένην ἀθορύβως μίαν δρᾶσιν φιλανθρωπικὴν ἀξίαν ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως, ἀλλὰ καὶ μεγάλης προσοχῆς. Ἡ «Ἕνωσις τῶν Κορασίων» κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν διέθεσεν ἐκ τῶν πόρων της πρὸς ἐπένδυσιν χιλίων διακοσίων ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ὀρφανῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Ἀμαρουσίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ποσὸν ἐκ πεντακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν, ἔχει δὲ καὶ ἀποθεματικὸν σήμερον ἑκατοντακισχιλίων περίπου δραχμῶν. Ἐὰν πάντα τὰ παρ' ἡμῖν θρησκευτικοηθικὰ σωματεῖα ἀπετέλουν ἑνώσεις παρομοίας **δράσεως** καὶ ἐὰν κατωρθοῦτο νὰ ἀποτελέσωσι μίαν συμπαγῆ σωματειακὴν ὁμοσπονδίαν **δράσεως, ἀρρενωπῆς δράσεως ἐνηλίκων,** πόσον θὰ συνετέλουν εἰς τὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, ἀφοῦ τὰ ἀνήλικα παιδία, καλῶς ὁδηγούμενα ὑπὸ ζηλωτῶν προϊσταμένων, τοιαῦτα θαύματα κατορθοῦν!

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ Διατάγματος τῆς 2 Μαρτίου ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ἐρειδομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 461 ἐ. ἔ. πρότασιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διορίζεται Α΄ γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ καὶ ἄλλοτε χρηματίσας τοιοῦτος καὶ κεκτημένος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς Ρουμπάνης, ἀντὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Δημητρίου ἀπολυομένου.

—Τῇ προχθὲς Τετάρτῃ 9 τρ. μ. ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μονῆς Πε-

τράκη, μεθ' ἣν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου ἔψαλε τρισάγιον. Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ θὰ τελεσθῇ ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ.

—Τοῦ διορισθέντος νέου Πρωτοσυγκέλλου τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς ἀναλαβόντος μὲν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἀμέσως παραιτήσαντος αὐτήν, ἀναδιωρίσθη πάλιν μέχρι τῆς εἰς 'Αγγλίαν ἀναχωρήσεώς του ὁ ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνστατινίδης. Εἰς τοῦτον δὲ μετὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς εὐαρεσκείας αὐτοῦ ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιον τοῦ Μεγάλου 'Αρχιμανδρίτου.

—Διωρίσθη 'Επίτροπος τῆς 'Επικρατείας παρὰ τῇ 'Ιερᾷ Συνόδῳ ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Κουντουριώτου ὁ κ. Νικόλαος Κουρμούλης.

—'Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. 'Ιεζεκιὴλ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Νοσοκομείου ἐν Καρδίτσῃ, προσέφερεν ὡς πρώτην αὐτοῦ εἰσφορὰν δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας.

—'Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας, ὁσάκις μεταβαίνει εἰς Τρίπολιν, διότι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος παραμένει ἐν 'Αθήναις ὡς μέλος τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, ὁμιλεῖ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς διαφόρους Ναοὺς τῆς Τριπόλεως καὶ ἄλλων πόλεων τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. 'Εκτὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς κηρύττει τακτικῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς Τριπόλεως Ναοῖς ὁ διευθυντὴς τῆς 'Ιερατικῆς Σχολῆς ἀρ. κ. Θεόδ. Κωτσάκης. 'Ο ἴδιος ὁμιλεῖ καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἑκάστης Κυριακῆς καὶ κατὰ τοὺς ἑσπερινοὺς ἐπισήμων ἑορτῶν εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας Ναούς. 'Ομοίως κάμνει θρησκευτικὴν διδασκαλίαν εἰς τὰς μαθητρίας τῆς ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Τριπόλεως, ἣν συντηρεῖ ἡ Φιλόπτωχος 'Αδελφότης ἡ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας, ἐργαζομένου δραστηρίως καὶ καταβάλλοντος πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς 'Αδελφότητος, ἥτις, ἐκτὸς τῆς διατηρήσεως τῆς 'Επαγγελματικῆς Σχολῆς, παρέχει βοηθήματα τακτικῶς εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς. Προσέτι δὲ τῇ προτροπῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου γίνεται ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τῆς 'Ιερατ. Σχολῆς συγκέντρωσις νέων καὶ ἰδίως μαθητῶν Γυμνασίων καὶ Διδασκαλείου καὶ ἄλλων προσώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς καὶ οἱ θεολόγοι καθηγηταὶ κ. κ. 'Ιω. Παρασκευόπουλος, Χρ. Κουστένης καὶ Δ. Τζαμαλούκας δὶς τῆς ἑβδομάδος παρέχουσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἁγίας Γραφῆς συμβουλὰς καὶ νουθεσίας ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικίαν των καὶ τὴν μέλλουσαν σταδιοδρομίαν των. Ὄντως δὲ ἡ τοιαύτη ἐργασία, εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ προθυμίας προσέρχονται οἱ νέοι, ἀποφέρει πολλὴν ὠφέλειαν πρὸς πάντας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον καὶ παρὰ τούτων καὶ παρ' ἄλλων ὁμολογεῖται.

—'Απὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης μέχρι τοῦ Σαββάτου ἐγένετο ἡ κατ' ἔτος εἰθισμένη ἐκδρομὴ—συνέδριον τοῦ Φοιτητ. Τμήματος τῆς Χριστιανικῆς 'Αδελφότητος τῶν νέων 'Αθηνῶν εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι 'Ι. Μονὴν Φανερωμένης ἀδείᾳ τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου, ἔνθα πᾶσα περιποίησις καὶ εὐκολία ἐπεδαψιλεύθη ὑπό τε τοῦ Πανοσ. 'Ηγουμένου τῆς Μονῆς ἀρχ. κ. 'Ιερ. Καρελλᾶ καὶ τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου. Τοῦ Συνεδρίου τούτου, πέμπτου κατὰ σειράν, μετέσχον φοιτηταὶ ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν Πανεπιστημ. Σχολῶν, ἐν οἷς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς φοιτητικῆς Χρ. Κινήσεως, τοῦ ἐν τῇ 'Ι. Μονῇ Πετράκη Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, τῆς «Χριστ. 'Οργανώσεως Νέων Πειραιῶς» καὶ τῆς «'Ενώσεως ἀποφ. 'Ριζαρείου Σχολῆς». 'Εκ μέρους δὲ τοῦ καθηγητικοῦ κόσμου μετέσχον εἰσηγηθέντες ὡρισμένα ζητήματα οἱ καθηγηταὶ κ κ Θεοφ. Κακριδῆς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Δημ. 'Αναγνωστόπουλος τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου καὶ Δ. Κουϊμουτσόπουλος τῶν Θρησκευτικῶν. 'Υποκείμενον τῶν γενομένων συζητήσεων εἶχε τεθῇ τὸ γενικὸν θέμα: «Τί ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁ φοιτητής», ἐξητάσθησαν δὲ λεπτομερῶς τὰ ἑξῆς εἰδικώτερα ζητήματα, 1) Τὰ σύγχρονα Πανεπιστημιακὰ ἰδεώδη καὶ αἱ κινήσεις τῶν φοιτητῶν, 2) 'Ο ἐπιστημονικὸς καταρτισμὸς καὶ ἡ κοινωνικὴ προπόνησις τοῦ φοιτητοῦ, 3) 'Η σωματικὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ ψυχαγωγία τοῦ φοιτητοῦ, 4) 'Η φιλοσοφία τοῦ φοιτητοῦ, 5) Φοιτητὴς καὶ θρησκεία καὶ 6) 'Η ἐπιβαλλομένη παρ' ἡμῶν φοιτητικὴ κατεύθυνσις. 'Αποτέλεσμα τῶν ἐν ἀπολύτῳ ἐγκαρδιότητι γενομένων συζητήσεων τούτων ὑπῆρξεν ἡ πρότασις ὡρισμένων μέτρων πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς παρὰ τῷ φοιτητικῷ κόσμῳ ἐχόντων ἀπὸ τῶν θιγεισῶν ἐπόψεων. Αἱ περαιτέρω ἐνέργειαι, ὅπως τὰ πορίσματα ταῦτα ὑποβληθῶσιν ἁρμοδίως ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Πανεπιστημ. ἀρχῶν καὶ ζητηθῇ δι' ἐκκλήσεως ἡ ἐπ' αὐτῶν σύμπραξις τοῦ ὅλου φοιτητικοῦ κόσμου, ἀνετέθησαν εἰς τὸ Φοιτητ. Συμβούλιον τοῦ Φοιτ. Τμήματος τῆς Χριστιανικῆς 'Αδελφότητος τῶν νέων ὑπὸ τοῦ ὁποίου μελετᾶται ἤδη ὁ τρόπος τῆς ἀποτελεσματικωτέρας ἐπιδιώξεως τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων τῇ συμπράξει καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν. 'Υπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐψηφίσθη εἰδικὴ πρότασις ἐκφράσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Μακαριώ-

τατον Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πατρικὴν πρόνοιαν πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τοῦ Συνεδρίου καὶ πρὸς τὸν Πανοσ. Ἡγούμενον κ. Ἱερ. Καρελλᾶν καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης διὰ τὴν ἐπιδαψιλευθεῖσαν ἐγκάρδιον φιλοξενίαν. Πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Συνέδριον ὡμίλησε καταλλήλως εὐχηθεὶς τὰ εἰκότα ὁ πανοσ. κ. Ἱερ. Καρελλᾶς.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ἐπεκυρώθη ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐξελέγη δὲ παμψηφεὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὁ αἰδεσ. Οἰκονόμος κ. Ἰωάννης Σακκᾶς. Ἡ ἐφορεία τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν καθηγητῶν Γρηγορίου Παπαμιχαὴλ καὶ Παναγιώτου Μπρατσιώτου, μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πολωνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Μητροπολίτης Διονύσιος προτίθεται περὶ τὰ τέλη προσεχοῦς μηνὸς νὰ μεταβῇ εἰς Κων)πολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἐκεῖθεν ὁ Μητροπολίτης Διονύσιος θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, Βελιγράδιον καὶ Σόφιαν ὅπως ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν τριῶν τούτων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Semainc Réligieuse» ὅτι ἡ κίνησις πρὸς ἕνωσιν τῶν διαφόρων προτεσταντικῶν ὁμάδων εἰς μίαν Ἐκκλησίαν ἐξακολουθεῖ ἐπεκτεινομένη ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑνιαίαν αὐτῶν παράστασιν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἀνεγνωρίσθησαν τ.ἔ. αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον συναντᾷ ἐξ ἀφορμῆς τῆς σήμερον κρατούσης διαιρέσεως πρὸ πάντων ἐν Ἰνδίαις, ἔνθα οἱ ἰθαγενεῖς εὑρίσκονται πρὸ ἀληθινοῦ κυκεῶνος ἐκκλησιαστικῶν ἀποχρώσεων. Ὑπάρχει σκέψις ὅπως ὡς βάσις τῆς ἐπιδιωκομένης ἑνότητος τεθῇ ἡ ἑνιαία ὀργάνωσις κατὰ τὸ ἐπισκοπιανὸν σύστημα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἀνεξαρτήτως τῆς διδασκαλίας αὐτῆς περὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, τὸ ὁποῖον θ' ἀποδεχθῶσιν αἱ πρεσβυτεριανικαὶ Ἐκκλησίαι χάριν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν ὡς προσφορώτερον μέσον ὀργανώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθεται, ὡς ὁμολογοῦσι, πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κίνησις παρακολουθεῖται καὶ μετά τινος ἐπιφυλακτικότητος ὑπὸ τῶν συντηρητικωτέρων, οἵτινες λέγεται ὅτι εἶναι πολυάριθμοι διατηροῦντες ἰδίως τὰς ἐπιφυλάξεις των ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ζήτημα τοῦ ἐπισκοπιανοῦ συστήματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἡ σύστασις «Ἑνώσεως διεθνῶν βοηθειῶν» ἐν Γενεύῃ χάριν τῶν δοκιμαζομένων ὑπὸ σεισμῶν, θεομηνιῶν κλπ. ἐθνῶν.

—Τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, κατά τινα δημοσιογραφικὴν ἀνταπόκρισιν, ὁσημέραι αὐξάνει ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων διεξάγουσι σπουδαίαν εἰρηνευτικὴν προπαγάνδαν ῥιζοσπαστικωτέρων ἀκόμη ἀρχῶν. Ἡ Εὐαγγελική, ἐν τούτοις, Ἐκκλησία κατεδίκασεν ἐν συνόδῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἐ μεγάλῃ πλειοψηφίᾳ τὴν πολιτικὴν τ ῦ πάστορος Hartmann, τοῦ ὁποίου τὸ ἄρθρον «Οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὀργανώ εις» εἶχε προκαλέσει σύγχυσιν μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων.

—Κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον συνῆλθεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ πρῶτον Συνέδριον τῆς «Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Νεότητος». Τούτου μετέσχον 200 ἀντιπρόσωποι ὑπερπεντήκοντα ὀργανώσεων. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνάπτυξις ἢ ἡ δημιουργία δημοσίας γνώμης κατὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐν τοῖς σχολείοις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, κατὰ τοῦ στρατοκρατικοῦ καὶ ἰμπεριαλιστικοῦ πνεύματος γενικῶς καὶ κατὰ τῆς ἐργασίας τῶν παίδων εἰς τὰ ἐργοστάσια.

—Τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον συνῆλθεν ἐν Wasshington τὸ δεύτερον «Συνέδριον περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου καὶ τῶν μέσων τῆς ἀποτροπῆς του». Τοῦ Συνεδρίου τούτου μετέσχον 400 ἀντιπρόσωποι γυναικείων ὀργανώσεων.

—Ἐν Λεττωνίᾳ ὑπάρχει ἤδη ἐπίσημος εἰρηνευτικὴ ὀργάνωσις ἡ «Πανευρώπη» ἐργαζομένη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐν τῷ κράτει τεσσάρων ἐθνικοτήτων καὶ συγχρόνως διὰ τὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῆς Λεττωνίας καὶ τῶν γειτόνων κρατῶν, Λιθουανίας καὶ Ἐσθονίας. Δημόσιαι διαλέξεις, δημόσιαι συγκεντρώσεις συζητήσεων, βιβλιοθήκη καὶ ἀναγνωστήριον φιλειρηνικῶν ἔργων κ.τ.λ. εἶναι πρὸς τὸ παρὸν τὰ μέσα, δι' ὧν ἐργάζεται ἡ ὀργάνωσις αὕτη, προσπαθοῦσα συγχρόνως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅπως καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐπηρεάζῃ τὴν δημοσίαν γνώμην.

—Τείνουσι νὰ ἐξαφανισθῶσιν αἱ περίφημοι «κέδροι τοῦ Λιβάνου», τῶν ὁποίων τινὲς σώζονται ἀκόμη. Εἰς ἑπτὰ ἐκ τῶν σωζομένων δένδρων ὁ βοτανικὸς Russegger ἀποδίδει ἡλικίαν 6000 ἐτῶν.

—Πολὺς γίνεται θόρυβος ἐσχάτως περὶ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαύρων τῆς Ἀμερικῆς. Ἐνῷ δηλ. αἱ γεννήσεις παρὰ τοῖς λευκοῖς κατ'

ἔτος βαίνουσιν ἐλαττούμεναι, τοὐναντίον ἀδιακόπως αὐξάνουσι παρὰ τοῖς μαύροις Οὕτως ἐν Ν. Ὀρλεάνῃ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ν. Ἀμερικῆς ἡ λευκὴ φυλὴ ὑπολείπεται ἐπαισθητῶς κατ' ἀριθμὸν τῆς μαύρης, μέγας δ' ἀριθμὸς κτιρίων καὶ ναῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς λευκοὺς περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν ἰθαγενῶν χριστιανῶν. Ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἕξ θρησκευτικὰ ἱδρύματα περιῆλθον εἰς τοὺς μαύρους ἐν Σικάγῳ δύο ναοὶ καὶ μία συναγωγὴ καὶ ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ ὑπάρχει ἀπό τινος βαπτιστικὸς ναὸς καὶ πρεσβυτεριανὸς ναὸς ἀνήκοντες εἰς μαύρους τῶν δογμάτων τούτων.

—Ἐξ ἐκθέσεως τοῦ ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Παλαιστίνη σήμερον εἶναι πλέον αὐτάρκης μηδόλως βαρύνουσα τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἰδίως διὰ τῶν νέων καλλιεργιῶν αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο τελευταίως, πρὸ πάντων πορτοκαλεῶν καὶ καπνοῦ, ἀποφέρει σπουδαίας προσόδους εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἀπὸ τοῦ 1920 ἐφυτεύθησαν καὶ ἑκατ. νέα δένδρα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας διοίκησιν ὑφ' ἣν πάντα τὰ δάση εἶχον καταστραφῆ.

ΒΙΒΛΙΑ

Rev. J. D. Jones, Ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Μετάφρασις ***Κωνσταντίνου Α. Βλάμου,*** Οἰκονόμου. Ἐν Θεσσαλονίκῃ 1927.— Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε σειρὰ ὁμιλιῶν ἑρμηνευτικῶν ἅμα καὶ ἀπολογητικῶν ὑποκείμενον ἐχουσῶν τὸ ια' κεφ. τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, ἔνθα ἐξιστοροῦνται τὰ κατὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου. Τὰς ὁμιλίας ταύτας διακρίνει ἁπλότης ἅμα καὶ βαθύτης, σαφήνεια καὶ ἐμβρίθεια καὶ κατοχυροῖ τὴν ἀλήθειαν ἑνὸς θαύματος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ φιλόσοφος Σπινόζα ἐλέχθη εἰπών, ὅτι, ἐὰν ἐπείθετο περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου, θ' ἀπεκήρυττε τὸ σύστημά του καὶ θὰ ἐγίνετο χριστιανός. Καίτοι, βεβαίως, τὸ θεμελιῶδες καὶ κεντρικὸν καὶ κύριον τοῦ Χριστιανισμοῦ θαῦμα εἶνε ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὅμως ἐκ τοῦ λεχθέντος ὑπὸ τοῦ Σπινόζα καὶ ὑπ' ἄλλων ἐπαναληφθέντος εἶνε προφανὲς ὅτι τὸ περὶ τὸν Λάζαρον θαῦμα μεγάλην ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Χάριτες πολλαὶ ὀφείλονται εἰς τὸν ἀγγλομαθῆ μεταφραστήν, τὸν αἰδεσ. Οἰκονόμον τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντῖνον Βλάμον, οὐ μόνον διὰ τὴν μεταφρασιν, ἀλλὰ καὶ κυρίως, διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὄντως ὡραίου τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ πλέον, εἶνε ἐκδεδομένον μετὰ περισσῆς τῆς καλαισθησίας. Παραθέτομεν τὰ κεφάλαια τῶν περιεχομένων : Ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου. Ὁ οἶκος τῆς Βηθανίας. Αἱ ἀναβολαὶ τῆς ἀγάπης. Ἡ δωδεκάωρος ἡμέρα. Αἱ ἐκ προνοίας ἀπουσίαι. Ὁ Θωμᾶς. Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Μάρθα. Ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Μαρία. Τὰ δάκρυα τοῦ Ἰησοῦ Ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι. Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μνημεῖον. Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ θαῦμα. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θαύματος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1926

ΕΣΟΔΑ

Κατὰ ἐνορίαν

Ἅγιος Νικόλαος	Δρχ.	25432.50
Μεταμόρφωσις	»	21891.25
Κοίμησις	»	17754.65
Ἅγιος Γεώργιος καὶ Ταξιάρχαι	»	35589 80
	Δρχ.	100668.20

Κατὰ Κεφάλαιον

Ἐκ συνδρομῶν	Δρχ.	61901.50
Ἐκ Δίσκων	»	5968.80
Ἐκ κυτίων	»	17178.50
Εἰς μνήμην συμπολιτῶν μας	»	3714.—
Ἐκ δωρεῶν	»	1750.—
Ξενάκειον κληροδότημα	»	10155.40
	Δρχ.	100668 20

ΕΞΟΔΑ

Κατὰ ἐνορίαν

Ἅγ. Νικόλαος μετὰ τῆς γραφ ὕλης δημοσιευμάτων καὶ ἐνορ. Ἀναστάσεως	Δρχ.	22921.80
Μεταμόρφωσις	»	16962 60
Κοίμησις	»	12813.60
Ἅγιος Γεώργιος καὶ Ταξιάρχαι	»	30182.80
	Δρχ.	82880 80
Ὑπόλοιπον	»	17787.40
	Δρχ.	100668.20

Κατὰ κεφάλαιον

Φάρμακα	Δρχ.	1972.52
Ἐγχειρήσεις	»	287.50
Γάλα	»	524.80
Λουτρὰ δύο ἀσθενῶν	»	600.—
Ἐνδύμ. καὶ παπούτσια μαθητῶν	»	570.—
Εἰς περίθαλψιν δι' 8 ὀρφανὰ	»	680.—
Βιβλία καὶ ἔγγραφαὶ μαθητῶν	»	411. –
Κυτία 9 Δρχ. 307.— Ποσοστὰ » 556.50 Γραφικὴ ὕλη » 2187.—	Δρχ.	3050.50
Ναῦλοι καὶ μεταφορικὰ ἀσθενῶν	»	1220.—
Τακτικὰ ἐπιδόματα	»	73564.50
	Δρχ.	82880.80
Ὑπόλοιπον εἰς στέμματα	»	3000.—
Μετρητὰ	»	4787.40
Εἰς Ταμιευτ. Ἐμπορ. Τραπέζης	»	10000.—
	Δρχ.	100668.20

Τῇ φροντίδι καὶ ἐνεργείᾳ τῶν ἱερέων καὶ κυριῶν τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ Φθισιατρεῖον ἀσθενεῖς 4. Εἰς τὴν «Περίθαλψιν τοῦ Παιδὸς» ὀρφανὰ καὶ ἄπορα 21. Εἰς «Πτωχοκομεῖον» 6 Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον 3.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 31 Ἰανουαρίου 1927

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Σύρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Γεν. Ταμίας
Μαρία Γ. Κουτσοδόντη

Γραμματεὺς
Μαρία Ναυπλιώτου

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμ]λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 καὶ λήγουσαν τὴν 1 Ἀπριλίου 1932 ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐν τῇ θέσει Μάρμαρα τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Μοναστηρακίου τοῦ τέως Δήμου Ἀνακτορίου τῆς Βονίτσης νεοεπισκευασθέντος καὶ καλῶς λειτουργοῦντος ὑδρομύλου μετὰ τῆς ἐκ στρεμμάτων ἑνὸς περιοχῆς του τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθησομένη ἐν τῇ Κοινότητι τοῦ Μοναστηρακίου καὶ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Κοινότητος Μοναστηρακίου καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἡγ]λίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῇ συμπράξει τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ Δημοδιδασκάλων τῆς Κοινότητος· ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 18 Μαρτίου εἰς ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ λήγει 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π μ μέχρι τῆς 12 τῆς Μεσημβρίας ἑκάστης ἡμέρας. Τὰ ἔξοδα τοῦ Συμβουλίου τῆς μισθώσεως καὶ Κηρύκεια βαρύνωσι τὸν ἐνοικιαστὴν Τὰ πρακτικὰ τῆς Δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ρόμβου τῇ 20 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς ἐν Φενεῷ Ἱ. Μονῆς «ὁ ἅγιος Γεώργιος» Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως ἡ χορτονομὴ τοῦ ποιμνιοστασίου Κούτσουρα, γενησομένην τὴν 20 Μαρτίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν—4ην μ. μ. ἐν Γκούρη καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμ]φου Φενεοῦ Εὐαγγέλου Φούγκα, ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν εὑρισκομένους εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ὡς πρώτην προσφορὰν ὁρίζομεν δραχ. 2.000 ἐτησίως. Μονὴ Φενεοῦ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βητουμᾶ Δηλοποιεῖ ὅτι Τὴν 13ην 20ὴν καὶ 27 Μαρτίου 1927 ἐνεργηθήσεται ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως α] τοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας δεκα πέντε κυβικῶν μέτρων ξυλείας διὰ δούγας δρυὸς ἐκ τοῦ δάσους Ζητουμᾶ τῆς Μονῆς καὶ πέντε χιλιάδων ζυγίων καυσοξύλων δρυὸς ἑ. ἔ. κατακειμένων καὶ ἑστηκότων γεγηρακυιῶν δρυῶν τοῦ ἰδίου δάσους. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται δι' ἕκαστον μὲν κυβικὸν μέτρον ξυλείας τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 60 καὶ δι' ἕκαστον ζύγιον καυσοξύλων τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 1.70. Ἐν τῇ Ι. Μονῇ Ζητουμᾶ 25 Φεβρ. 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ι. Μονῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος προκηρύττει ὅτι : Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου λειβάδιον τῆς Μονῆς «Τσέλιγκα». Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ἀταλάντη τὴν 19ην Μαρτίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον 10—12 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀταλάντης Δημ. Πυργοπαύλου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταὐταρίθμου διακηρύξεως μας ἥτις ἔχει κατατεθῆ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἁγίου Κωνσταντίνου τῇ 27ῃ Φ]ρίου 1927.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Θεοτοκίου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν Σκουληκαριᾷ καλλιεργήσιμοι ἀγροὶ ἐκ στρεμμάτων δέκα εἰς Θέσεις «Λάκκους, Ἀκλιᾶς τῆς Ἱ. Μονῆς Σκουληκαριᾶς τὴν 20 Μαρτίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Ἄρτῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄρτης Ἠλιὰ Καφφεντζῆ καὶ Οἰκον. Ἐφόρου Ἄρτης. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεως ἐν καὶ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Θεοτοκίου τῇ 23 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Μακρυμάλλης Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ὑλοτομίας ὀκτὼ κιβ. μέτρα σαγματοξυλείας καὶ 25 ζυγίων καυσοξύλων ἐκ πλατάνων, κειμένων ἐν τῷ Μετοχίῳ τῆς Μονῆς ἡμῶν «Ἅγιος Δημήτριος». Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 20 Μαρτίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γ. Ἀποστολίδου καὶ Οἰκον. Ἐφόρου. Ἐν Μονῇ Μακρυμάλλης τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Μακαριωτίσσης προκηρύττει ὅτι τὴν 16ην Ἀπριλίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας ἐκτίθεται ἐν Δομβραίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θίσβης Κωνστ Κατσιμπάρδη εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς διετῆ ἐνοικίασιν τὸ κτῆμα Ἁγίου Νικολάου Ἀλικῆς τῆς περιφερείας Δομβραίνης τῆς Μονῆς Μακαριωτίσσης. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4000 ἐτησίως. Ἐν Ι. Μονῇ Μακαριωτίσσης τῆς 22 Φεβρουαρίου 1927

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας προκηρύσσει ὅτι Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ γάλα τῆς Μονῆς, τὸ παραχθησόμενον ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων αὐτῆς ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου ἑ. ἔ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 10ῃ προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοζάνης Δημ. Πράσσου, ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Οἰκον. Ἐφορείας, συνῳδὰ δὲ τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 20 ἑ ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρά τε τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν καὶ τῷ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφῳ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων. Ἐν τῇ Ι. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 22α Ἰανουαρίου. 1927.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι